

mellem sprogcenter og kommune skal således ikke nødvendigvis svare hertil. Det afgørende i denne sammenhæng er, at lovens krav om undervisningens indhold og omfang mv. overholdes.

For kursister, der ikke er omfattet af integrationsloven, yder staten fra den 1. juli 2000 et timetilskud på 31 kr. (2001-niveau), som dækker ca. halvdelen af kommunernes udgifter. Den øvrige del af udgifterne kompenseres via bloktilskuddet. Timetilskuddet udbetales til kommunerne efter, hvor mange danskundervisningstimer der tilbydes. Som grundlag benyttes antallet af timer/lektioner, som kommunen har forpligtet sig til at betale for på sprogcentret. Tilskuddet ydes ikke for udlændinge, som på undervisningstidspunktet er omfattet af integrationsloven, eller for personer der på undervisningstidspunktet er henvist til danskundervisning af Arbejdsformidlingen (forsikrede ledige).

Tilskuddet er således aktivitetsbestemt og tilfalder den kommune, som har udgiften. På denne måde sikres, at midlerne anvendes til den aktivitet, som de er tiltænkt.

Det skal i øvrigt bemærkes, at de kommunale nettoudgifter til danskundervisning er omfattet af den kommunale budgetgaranti. I det omfang de faktiske udgifter til danskundervisning på landsplan afviger fra den compensation, som kommunerne har fået via de fastsatte programtilskud eller bloktilskudsregulering, vil det samlede bloktilskud for kommunerne under ét blive reguleret for de kommunale mer- eller mindreudgifter.

Da tilskuddene til danskundervisning enten i form af integrationslovens programtilskud eller i form af det nævnte timetilskud på 31 kr. allerede forudsætter, at der tilbydes danskundervisning i overensstemmelse med lov om undervisning i dansk som andetsprog for voksne udlændinge m.fl. og sprogcentre, finder hverken Undervisningsministeriet eller Indenrigsministeriet det formålstjenligt med en yderligere øremærkning af de midler, som tilgår danskundervisningen for voksne udlændinge.

Spm. nr. S 1387

Til miljø- og energiministeren (29/1 01) af:

Aase D. Madsen (DF):

»Vil ministeren oplyse, om det er korrekt, at producentselskaberne bag det nuværende Energi E2 fik 60 pct. af Avedøre-2 betalt af investeringen over elprisen, før elreformen og dermed liberaliseringen blev vedtaget i Folketinget i 1999?«

Begrundelse

I årene før elreformens ikrafttrædelse kunne elproducenternes anlægsinvesteringer overvælttes på forbrugernes elregninger, før et værk blev sat i drift. Det vil sige, at elkunderne allerede har betalt en stor del af Avedøre-2 værket. Det forekommer derfor uforståeligt, at det er de høje gaspriser, der er blevet omtalt som den væsentligste årsag til de økonomiske problemer for værket. Det er vigtigt at få oplyst, om der også er andre årsager til problemerne.

Svar (5/2 01)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Der er ifølge oplysninger fra Energi E2 henlagt 75% af investeringen over elprisen pr. 31. december 1999 af Energi E2's andel, som er 60% af det samlede anlæg. Vattenfall har løbende betalt investeringer svarende til sin andel på 40% af anlægget.

Uanset henlæggelsernes størrelse har gasprisen meget stor betydning for driftsøkonomien af værket. Værket har ikke købt gas endnu, og derfor kan man ikke drage entydige konklusioner om værkets økonomi på nuværende tidspunkt.

Spm. nr. S 1388

Til miljø- og energiministeren (29/1 01) af:

Aase D. Madsen (DF):

»Vil ministeren begrunde, hvorfor der i forbindelse med det nye Avedøre-2 kraftværk er investeret i et kulfyrringsanlæg?«